

**PROJECTE
EDUCATIU
DE L'IES
VELES E VENTS
DEL GRAU DE
GANDIA.**

Desembre de 2008.

- I. INTRODUCCIÓ
- II. UN POC D'HISTÒRIA
- III. L'ENTORN DE L'IES
  1. TRET D'IDENTITAT I OBJECTIUS
GENERALS DE L'IES
  2. LES FINALITATS I LES INTENCIONS
EDUCATIVES
  3. ENSENYAMENTS I PROGRAMES
OFERITS
  4. LÍNIA METODOLÒGICA
  5. L'ORGANITZACIÓ DEL CENTRE
  6. L'ATENCIÓ A LA DIVERSITAT
  7. REGLAMENT D'ACTIVITATS
EXTRAESCOLARS
  8. PROJECTE LINGÜÍSTIC DEL CENTRE
  9. REGLAMENT DE RÈGIM INTERN
  10. ELABORACIÓ, APROVACIÓ I
MODIFICACIÓ DEL PEC

I INTRODUCCIÓ

El projecte educatiu conté els valors, objectius i les prioritats d'actuació de l'IES, així com el tractament transversal de les àrees, matèries o mòduls de l'educació en valors. Enumera i defineix els trets d'identitat del centre, formula els seus objectius i expressa la seua estructura organitzativa, de manera que tots els sectors de la comunitat educativa compten amb un instrument que els permet saber amb exactitud quines són les característiques del centre i què poden esperar d'ell en una determinada situació. Per altra part, qualsevol persona que s'incorpore a la vida de l'IES des de qualsevol dels sectors tindrà, a partir del PEC, referències clares sobre: la línia metodològica, l'avaluació, les formes de participació, el tractament de la desigualtat, l'arrelament al medi i tots els aspectes significatius del centre.

Pertany a l'àmbit d'autonomia del centre la decisió sobre el contingut del projecte educatiu que té com a límit la llei i com a objectiu el de dotar l'institut d'una referència conceptual i una guia pràctica per a l'acompliment de la seua funció. L'equip directiu ha coordinat l'elaboració i s'ha responsabilitzat de la redacció d'aquest projecte educatiu, d'acord amb les directrius establides pel consell escolar i amb les propostes realitzades pel claustre de professorat, l'associació de mares i pares d'alumnes i el consell de delegats d'alumnes.

El projecte s'ha elaborat a partir de l'anàlisi prèvia de les necessitats específiques de l'alumnat i del context escolar, socioeconòmic, cultural i sociolingüístic de l'institut. Aquest projecte ha de garantir que la intervenció pedagògica siga coherent, coordinada, progressiva i assumida pel conjunt de la comunitat escolar del centre. Sens dubte, ha de ser coherent amb la seua cultura, amb les seues tradicions i amb la seua llengua, la qual cosa no vol dir que haja de ser conformista ni que es reduisca a preservar l'estatus quo social, quan sabem que, ben al contrari, l'educació ha de ser un element transformador i alliberador dels impediments socials.

Necessàriament, també, ha de respondre a la realitat sociolingüística en la que està immers l'institut. En aquest sentit, la mateixa Llei d'Us i Ensenyament del Valencià reconeix aquesta comarca com de predomini lingüístic valencià, l'estudi que fèrem el curs 2001-02 sobre els usos lingüístics de les famílies dels nostres alumnes i el que hem fet recentment per a l'elaboració del Diseny Particular del Programa d'educació bilingüe que apliquem ens indiquen clarament el caràcter majoritari amb que la població

del Grau de Gandia es reconeix en la seua llengua, el valencià. I tal situació ens porta a un dels principis centrals, no tan sols de l'esmentat DPP, sinó de tot el conjunt de la documentació bàsica.

És un institut que comparteix amb l'entorn social en què està enclavat eixa identitat lingüística que s'expressa en valencià. Per suposat que rebem alumnes d'altres orígens lingüístics, ja siga el castellà com ara altres llengües, però la realitat lingüística, que s'expressa sense dogmatismes, es revela sempre en valencià. I el valencià fa que la intervenció pedagògica siga coherent, coordinada, progressiva i assumida pel conjunt de la comunitat escolar del centre.

Pot ser a l'anterior PEC faltava quelcom de literatura històrica que permetera conèixer els antecedents històrics del Grau de Gandia, o més bé el relat que podríem necessitar per fer conèixer als nouvinguts els orígens d'aquesta població, o, millor dit, d'aquest districte immediat i dotar d'unes bases mínimes el coneixement del context, així com per dotar d'una certa altura aquesta part introductòria del Projecte i explicitar com hem arribat a tindre un institut. Ara la incorporem amb un text de l'historiador, investigador i company Vicent Mahiques Roig. Al projecte fins ara vigent no hi havia cap explicació que permetera conèixer les característiques i peculiaritats del Grau dins de Gandia. No parlem d'un curs d'història local, sino de la necessitat de comprendre els antecedents i el sentit de l'existència d'aquest institut concret, material, real. El relat que ara incorporem inclou la petita història del centre que, si bé en altres casos no té un significat particular, en el cas de l'institut del Grau de Gandia sí que té un molt important; i el coneixement d'eixa història així com l'acceptació recíproca del paper que tots hem jugat en eixos antecedents poden complir un paper important en la bona relació que hem de mantindre amb les famílies i les institucions socials del Grau; fàcilment es dedueix una percepció de relació, de proximitat i de necessitat recíproca entre l'institut i el Grau que ha d'afavorir la nostra tasca.

L'institut es defineix com un centre públic, valencià i democràtic, afirmació que no té la pretensió de crear una realitat, sinò, al contrari, la de respondre a la realitat existent.

Els principis sota els quals s'ha elaborat el PEC i que il·lustren, alhora, l'esperit mateix d'aquest projecte són:

- El de la participació i, fins i tot, la coparticipació educativa permanent entre tots els sectors que hi conviuen i el de la permanent atenció a la convivència, a la relació fluida i a l'atenció a la resolució adequada dels conflictes que hi puguin apareixer. Aquest últim valora la vida en comú i el respecte recíproc dels membres de la comunitat escolar.
- Atenció a la diversitat, especial recolçament al desfavorit i compensació de les desigualtats.

- Respecte al pluralisme i als valors democràtics, compromís amb una educació no sexista, respecte, solidaritat, pluralisme i tolerància.
- Arrelament al medi i compromís amb el procés de normalització lingüística i cultural.
- Concepció de l'organització educativa com un procés d'autonomia i innovació que no olvida la projecció cap al futur.
- El foment del diàleg, l'autocrítica, la investigació a l'ensenyament, la búsqueda de connexió entre la teoria i la pràctica social.
- Una gestió democràtica, transparent i eficient.
- L'ús d'una metodologia activa i participativa.

Hem de resaltar la voluntat de continuar la línia de projecció del centre cap a l'exterior amb el manteniment de relacions amb entitats empresarials en busca de la realització de les pràctiques dels alumnes de FCT i la inserció laboral dels que terminen els seus estudis, el manteniment de relacions nacionals i internacionals amb altres centres, professors i alumnes, i la major participació en l'àmbit local. Tot açò recolçat en els programes de la Conselleria d'Educació i de l'Ajuntament de Gandia que afavoreixen les estades d'alumnes i professors a diferents països de la UE i amb la participació en els programes Erasmus.

Aquest projecte educatiu de centre ha comptat amb la participació i les aportacions de tots els membres de la comunitat escolar.

III

UN POC D'HISTÒRIA

BREU HISTÒRIA I DESCRIPCIÓ DEL GRAU I L'INSTITUT

El nostre company, historiador i investigador, En Vicent Mahiques Roig, ha redactat per a nosaltres aquesta història del Grau de Gandia.

El barri del Grau pertanyent al municipi de Gandia ha crescut junt a la desembocadura del barranc de Sant Nicolau. Aquest barranc té el seu origen en les serres de Marxuquera on arreplega les aigües de diferents barrancons entre els que destaca el de Borrell. Quan passa per Beniopa se li diu el baranc de Beniopa i pren el nom de Sant Nicolau en el seu darrer tram. Només du aigua després d'episodis de fortes pluges restant sec la resta de l'any. La zona litoral, sobretot al nord, és un gran platjar d'arena fina. Cap al riu de Xeraco una línia de motes separava la costa de la devesa i la plana inundada de marjals que arribava fins les muntanyes que formen els contraforts inferiors del Montdúver. Cap al sud i a molt poca distància hi ha la desembocadura del riu d'Alcoi o Serpis, un curs d'aigua que pateix forts estiatges especialment des de la construcció d'aigües amunt del pantà de Beniarrés.

L'activitat humana més o menys estable en l'espai que ocupa el Grau es remunta, segons algunes hipòtesis, a l'època romana quan hi hauria un fondejador on carregar la producció del grapat de vil·les romanes que aleshores hi havia escampades per la Safor. Són ben poques les notícies sobre el Grau en l'antigüitat i tampoc n'hi ha massa sobre l'època andalusina el que ens fa pensar en un poblament escàs d'aquest territori, sense dubte motivat per la insalubritat d'unes terres marjalènques encara no transformades i molt més extenses del que són ara. En temps islàmics sí que hi havia una població davall del castell de Bairén les muralles del qual servien de refugi en cas de perill a la gent de les alqueries andalusines pròximes i per tant també a les famílies que pogueren viure, si era el cas, prop de l'actual Grau.

El castell de Bairén que dominava estratègicament el pas costaner de València a Dènia va ser escenari d'alguns esdeveniments importants en l'avanç cap al sud de la conquesta catalano-aragonesa en temps del rei en Jaume el Conqueridor. L'agost de 1240 la senyera onejava sobre els murs de la fortalesa i el territori del Grau i de gran part de la Safor passava definitivament a mans cristianes. S'integrava el país al món feudal occidental

i l'arribada de pobladors cristians del nord anirà assentant les bases d'una nova societat de la que en som hereus.

De tota manera no pareix que el Grau fora un dels llocs d'assentament de la població que anà venint que preferí la nova vila de Gandia i el Grau degué seguir durant els segles següents quasi deshabitat. Hi havia, això sí, una torre de guaita junt a la que es va edificar una espècie de magatzem on guardar els productes que entraven o eixien pel fondejador que hi hauria pròxim a la desembocadura del barranc de Sant Nicolau. Així que l'activitat marinera és antiga al Grau i també la militar o, més béçen dit, de vigilància costanera, primer contra els atacs piràtics i després contra el contraban. Al segle XVII la torre del Grau formava part del sistema defensiu de la costa del Regne de València i els dos *atalladors* o vigilants que hi tenien la base havien de cobrir alternativament pel nord *fins lo riu de Xaraco a hon se encontrarà ab lo de la torre de Valldigna, i es donaran lo segur a hon no deixaran senyal*. Pel sud eren els vigilants de la torre de Piles els que venien fins el Grau. La religiositat se centrà en una ermita sota la invocació de Sant Nicolau de Bari i que està documentada des del segle XIV. Estava situada aquesta ermita a la riba dreta del barranc.

La riquesa i productivitat de l'horta de Gandia va fer que cada vegada més s'acostaren fins al Grau barques per carregar les produccions de la Safor. La pesca, la preparació dels productes per a embarcar i el cultiu de les terres pròximes que anaven transformant-se van possibilitar el lent establiment al Grau de famílies sobretot als segles XVIII i XIX. Quedaren formats dos barris separats pel barranc de Sant Nicolau i units per un pont: el del Grau pròpiament dit i el Llavador que el 1885 comptaven amb 235 i 524 habitants respectivament. Aquesta diferènciació encara es manté a nivell popular: el Grau i l'altre Grau, com se sol dir. El 1893 s'inauguraren dues infraestructures fonamentals per al desenvolupament econòmic del Grau: el port construït a la boca del barranc de Sant Nicolau i el ferrocarril que l'unia amb la industrial ciutat d'Alcoi i que potenciaren de manera decisiva les activitats tradicionals dels seus habitants i en portaren de noves.

La proximitat a la mar atreïa cap al Grau durant els mesos de l'estiu a famílies que acudien a passar algun dia i a prendre saludables banys de mar. Fins i tot hi havia alguna família que es quedava a passar alguna temporadeta. Arribat l'estiu s'alçaven barraques de canyissos per a canviar-se i sobretot els dies que aleshores era festa gran com Sant Joan de juny, el Dia de la Sang de Crist, Sant Jaume, Santa Anna i Sant Pere la platja s'animava amb una gran concurrència de gent.

De manera que entrat el segle XX el Grau feia molt que no era un lloc inhòspit i deshabitat. Havia esdevingut una barriada amb molta personalitat i una activitat econòmica en auge. El mar -amb el treball al port i la pesca- i l'agricultura ocupaven centenars de famílies que vivien al Grau, a l'antic Llavador o al Molí de Santa Maria que conformaven les peces del barri.

A la dècada dels 50 del segle passat s'iniciaren els primers plans urbanístics ambiciosos dels que sorgiran la Colònia Ducal i l'hotel Bairén que junt als xalets que havien anat construint-se des de principi de segle seran l'origen de l'activitat turística de Gandia. Creix junt al Grau una nova ciutat que en línies paral·leles a la mar transformarà radicalment el paisatge, l'economia i la societat.

Al mateix temps a la riba esquerra de la desembocadura del riu d'Alcoi i junt a la platja de Venècia s'edifica més modestament un bigarrat grapat de casetes per a un estiuèig popular, familiar i autòcton. Els Marenys de Rafalcaïd, a l'altra part del riu, que originàriament va ser una partida de colonització agrícola en terres de marjal poc a poc ha esdevingut un altre barri -relativament dispers- amb un xicotet nombre de famílies amb residència permanent.

I a les darreries de segle va aparèixer una nova àrea de creixement urbanístic que ara s'ha consolidat i que està enllaçant sense solució de continuïtat el Grau amb Gandia. Són sobretot cases unifamiliars i adossats amb una densitat de poblament baixa.

Totes aquestes transformacions i l'enorme i accelerat creixement que han suposat no han esborrat del tot -almenys de moment- les senyes d'identitat d'un barri que a més a més durant l'estiu és inundat d'una voràgine humana estacional que cobreix el Grau i sobretot la Platja. Això sí, els ritmes de vida tradicionals han quasi desaparegut. Les ocupacions derivades del sector primari són ara molt minoritàries en benefici de les del sector secundari amb alguna gran indústria -Cartonatges Unión- i, sobretot, del terciari i la construcció. La població estable del Grau i, darrerament també la de la Platja, s'ha multiplicat de manera que s'ha hagut de dotar el barri de molts serveis tant públics com privats per atendre els seus ciutadans. Respecte a l'ensenyament el Grau i la Platja compten amb dos escoles públiques -C.P. Joan XXIII i C.P. Les Foies-, un centre concertat -el Col·legi M^a de los Àngeles Suárez de Calderón-, el nostre institut -I.E.S. Veles e Vents- i una Escola Universitària dependent de la Universitat Politècnica de València.

I ARA, L'INSTITUT

En quant a l'IES Veles e Vents, els orígens estan en l'antiga Secció de l'IES Tirant lo Blanc, creada el 1998 per l'orde de 12/1/99 i instal·lada aleshores en uns locals de la Confraria de Pescadors al port de Gandia. Eren uns baixos ocupats provisionalment, cinc habitacions en una planta la resta de la qual era seu de les oficines de la dita confraria. Tres aules més la secretaria i la petita sala de professorat que contenia en un mínim espai la taula rodona de reunions, dos escriptoris i tot el material didàctic; i a la

planta baixa, accessible després de creuar el pati de l'edifici, un aula amb un tamany que ja la feia mereixedora d'eixe nom (només el tamany), una zona de pas utilitzada com a aula de tecnologia i un estret corredor que albergava la que amb optimisme anomenàvem aula d'informàtica. El pati d'esplai era un desllunat dins l'edifici i alternativament el moll del port. Però aquelles instal·lacions tenien el seu encant que radicava en el fet que la zona de descàrrega del peix estava sota les finestres i resultava commovedor escoltar com alguns alumnes reconeixien el so de la sirena del vaixell dels seus pares quan tornaven amb el producte de la feina diària i les feien sonar a l'entrada de la bocana del port.

La Secció estava autènticament arrelada al seu entorn. Quatre grups d'alumnes del segon cicle de l'ESO i tretze professors vivíem una vida laboral i de relació en una situació que tenia tot l'aire del que ha de desaparèixer aviat. Míser però entranyable.

Perquè aquesta Secció havia sigut aconseguida directament de la promesa de qui aleshores era el Conseller d'Educació i hui Molt Honorable President de la Generalitat, Sr Francesc Camps, per una batalladora Associació de Mares i Pares que no estaven disposats a rendir-se en la seua lluita per disposar d'una educació secundària a prop de casa, a l'altura del que sabien era la dignitat dels seus fills, no menor que la dels altres alumnes de secundària de la Comunitat Valenciana. I periòdicament organitzaven manifestacions secundades pel professorat i pels seus fills i tallàvem el trànsit al Grau en demanda de la comuna reivindicació; i anaven a València a parlar amb el Conseller, amb el Director Territorial i amb els directors generals que els rebien; tots els anys posaven la primera pedra de l'edifici que somniaven fins que l'any 2001 les negociacions amb l'Ajuntament i amb la Direcció Territorial portaren a traslladar-nos a unes aules prefabricades instal·lades al solar de l'antiga depuradora de Gandia, al costat del camp de futbol del Club Portuaris, que seria endavant el nostre pati d'esbarjo. Instal·lacions en un solar compartit amb el C P Joan XXIII, aleshores en període de renovació del seu edifici.

Encara no teníem més que el segon cicle de la ESO amb dues línies amb tractament lingüístic de PEV i PIP. El curs 2002-03 ja incorporarem el primer cicle que, fins eixe moment, havia estat escolaritzat al CP Joan XXIII. Ja aleshores demanàrem a la Direcció Territorial la incorporació dels estudis de Batxillerat que estava previst incorporar a el futur IES, però no es va considerar que les instal·lacions foren adequades per a eixos estudis. Efectivament, les aules prefabricades eren fràgils, els robatoris eren freqüents, com demostren les successives denúncies davant la policia i les indemnitzacions pagades per l'asseguradora.

L'any 2002, la Direcció Territorial assistí a la col·locació, ara sí oficial, de la primera pedra en el solar que ara ocupem i s'iniciaren les obres de

construcció del projecte signat per l'arquitecte N'Enrique Alabort Doménech de València.

El Decret 168/2003, de 5 de setembre, del Consell de la Generalitat, publicat al Diari Oficial de la Generalitat Valenciana de 9 de setembre, creà l'Institut d'Educació Secundària Veles e Vents de Gandia-Grau. Nosaltres ja havien previst que l'IES nasquera amb la denominació que l'AMPA, el Claustre de Professorat i el Consell Escolar volien per a ell i, efectivament, el decret de creació anunciava en l'exposició de motius que "El Consell Escolar de la Secció d'Educació Secundària de Gandia-Grau i el Consell Escolar Municipal han emés el seu posicionament favorable perquè s'assigne al centre, des de la seua creació, la denominació específica pròpia de Veles e Vents, en referència al poema d'Ausiàs March i a l'entorn mariner en què es troba ubicat el centre."

Es creà amb una composició de 8 unitats d'Educació Secundària Obligatòria, 4 de Batxillerat i 4 cicles de Formació Professional Específica i una capacitat de 240 llocs escolars d'Educació Secundària Obligatòria, 140 de Batxillerat i 270 de cicles de Formació Professional Específica, però, des del primer moment va nàixer amb cinc cicles formatius que hui ja han augmentat a sis.

Posteriorment, l'ORDE de 15 de setembre de 2003 (DOGV 7/X/2003), de la Conselleria de Cultura, Educació i Esport, disposà el funcionament de l'Institut d'Educació Secundària Veles e Vents de Gandia-Grau. En ella s'establia que el centre impartiria "les ensenyances següents:

- . Educació Secundària Obligatòria
- . Batxillerat d'Humanitats i Ciències Socials
- . Batxillerat de Ciències de la Naturalesa i de la Salut
- . Tècnic Superior en So
- . Tècnic Superior en Imatge
- . Tècnic Superior en Animació Sociocultural
- . Tècnic Superior en Educació Infantil
- . Tècnic en Laboratori d'Imatge

A l'efecte de realització de les proves d'accés a la Universitat, aquest centre s'adscriu a la Universitat Politècnica de València.

El centre impartirà els programes d'educació bilingüe: Programa d'Ensenyament en Valencià (PEV) i el Programa d'Incorporació Progressiva (PIP)."

Arribat el moment de començar el curs, va resultar que l'edifici no estava acabat, per la qual cosa el dia 9 de setembre de 2003 rebèrem l'ordre de començar el curs, amb cicles formatius, Batxillerat i ESO, en les

mateixes aules prefabricades en les que havíem estat amb els nou grups d'ESO. L'ordre no admetia discussió, per més que sabíem que sí que n'hi hauria i gran, i així ho avisàrem a l'inspector, però no hi havia alternativa, utilitzaríem la vesprada i ampliaríem l'horari amb el que calguera. Temíem que la reacció dels pares seguera negar-se a començar el curs en aquelles condicions i muntar un vendaval de manifestacions i reivindicacions, i convocàrem la presidenta de l'AMPA per a eixa vesprada per comunicar-li com estava la situació. Tanmateix, abans d'haver comunicat res a ningú, quan arribava a les instal·lacions per a la reunió descobrí que les aules havien sigut objecte d'un brutal acte de salvatgisme que les havia deixades inservibles, aules, mobiliari i material destrossats.

En comunicar la situació a la Directora Territorial va decidir que començaríem com puguérem a la part del nou edifici que ja podia ser utilitzada. En efecte, la construcció modular havia fet que la zona d'administració i l'aulari de l'ESO estigueren acabats, per més que les instal·lacions dels cicles formatius no ho estarien fins a gener següent. I així començàrem el curs amb prou ordre i amb uns canvis en les programacions dels cicles formatius: el professorat va adaptar la programació de manera que es donaren els continguts més teòrics els primers mesos, i a partir de gener ja ocupàrem les instal·lacions tècniques i accedírem a la normalitat, amb nou grups d'ESO, un primer de Batxillerat i els primers cursos dels cicles formatius. Des de gener de 2004 tenim un institut normal, com la majoria d'instituts valencians.

Tanmateix, per més vegades que s'haguera dit que mai no aconseguiríem omplir el centre i que al Grau no hi havia població per omplir i justificar un institut, hui estem desbordats de matrícula en l'ESO i, fins i tot, rebutgem sol·licituds, tenim més grups dels que corresponen al centre, deu en l'ESO en aquests moments, està augmentant el nombre d'alumnes de Batxillerat de forma que ja des del curs 2005-2006 tenim els quatre grups que constitueixen la nostra estructura, i, igualment, la demanda de places de formació professional és superior a la nostra oferta. Oferim ja sis cicles de dues famílies de formació professional. Podem dir que l'institut està plenament estabilitzat i a compleix les funcions per a les quals va ser creat.

En la primavera del 2007 s'ha posat en marxa el procediment (lent procediment) d'ampliació arquitectònica de l'edifici, ja que necessitem més espais per als tallers dels cicles formatius i més aules per a l'augment de matrícula que esperem en el futur en la secundària. No esperem la finalització abans del 2011.

CARACTERÍSTIQUES DE L'ENTORN ESCOLAR

Prèviament a la definició dels nostres trets d'identitat tinguérem en compte, no només les característiques del context de l'Institut, sinó també les necessitats educatives que se'n derivarien. En aquest sentit, val a dir que els nostres alumnes provenen d'un entorn caracteritzat pels següents aspectes:

L'entorn urbà de l'Institut es concentra; l'àrea d'influència que abasta el nostre Centre en quant a l'escolarització obligatòria inclou dues zones diferenciades, el Grau i la Platja. El primer respon a un tipus d'hàbitat tradicional, com tradicionals han sigut les activitats econòmiques de les famílies que ací viuen. El segon, la Platja, està urbanitzada com un àrea d'estiuatje que fins no fa molts anys era tan sols habitada durant les èpoques de vacances, ja siguera per gent forània, ja per gent de Gandia que encara manté el costum de viure tot l'any en un pis al poble i traslladar-se a l'estiu a un apartament de la platja. Amb el gran augment de la immigració dels últims anys, la platja està habitada cada vegada més tot l'any i les activitats econòmiques són les d'una zona de turisme i serveis, hosteleria i construcció. L'activitat econòmica tradicional de Grau, la pesca, encara es manté, per més que la duresa que comporta i la inseguretats del rendiment han fet que a poc a poc es vaja fent residual.

La major part dels alumnes hi viuen al Grau i el servei d'autobús escolar existent fins al curs 2006-07 va deixar d'existir per manca d'usuaris.

L'Institut es troba al costat de la carretera que constitueix el límit urbanitzat de la platja, junt a les dependències de la seu gandiense de la Universitat Politècnica de València, de la que estem separats tan sols per una acèquia que porta l'aigua de la marjal al Barranc de Sant Nicolau i al port de Gandia. Estem, clar, a prop de la platja, i no massa lluny del centre comercial i social del Grau.

Per a la comunicació exterior depenem del transport urbà de Gandia, que fa un servei prou freqüent i del tren Gandia-València que a primera hora, al migdia i a poqueta nit allarga el seu recorregut des de l'estació de Gandia fins a l'apeadero del Grau.

Des del punt de vista social i econòmic, la població és molt variada: a les famílies tradicionals de pescadors hem d'afegir els immigrants dels més diversos orígens, de pobles del voltant, de la resta del País Valencià i de tota Espanya, emigrants retornats, sobre tot de França, i la més recent immigració

de Sudamèrica (Ecuador, Bolívia, Colòmbia, Argentina) i de l'Est d'Europa (Polònia, Bulgària, Rússia, Lituània).

Els habitants del Grau continuen utilitzant el valencià, però la integració es fa, pese als esforços dels centres educatius públics i de les institucions socials i polítiques del Grau, més en castellà que en valencià.

Cal assenyalar que entre el sector dels pares hi ha un percentatge baix de professions resultants de formació universitària.

Des del punt de vista lingüístic, els nostres alumnes viuen en una societat on conviuen dues llengües oficials -valencià i castellà-, de les quals la primera és la llengua pròpia de la població. Referent a això, i pel que fa als àmbits col·loquials, la llengua vehicular és la valenciana. En els àmbits formals de l'administració la llengua dominant segueix essent el valencià. Però el futur de la relació de l'ús de les dues llengües no es presenta optimista per al valencià. En aquest sentit, el nostre Centre Educatiu pretén suplir aquestes mancances i la concreció de les mesures que adopten es troba al nostre Projecte de Normalització Lingüística.

Quant al nivell econòmic, és de classes mitjanes, però molt sensible als vaivens de les crisis de la construcció, el turisme i les finances, sense gaires diferències tampoc de poder adquisitiu.

Ideològicament, ens trobem amb una societat plural que té molt a gala un cert sentiment d'identitat lligat a la seua radicació al Grau.

1

TRETS D'IDENTITAT I OBJECTIUS GENERALS DEL CENTRE

ELS TRETS D'IDENTITAT

1. L'educació per a viure lliure i responsablement en una democràcia.
2. L'atenció individualitzada, el tractament de la diversitat i la compensació de les desigualtats i les insuficiències constitueix objectiu prioritari de la nostra tasca.
3. El respecte per la diversitat, la tolerància, la solidaritat i el respecte a les persones i els bens. Total absència de discriminació per raons polítiques, religioses, de raça, sexe o condició social.
4. La resolució dels conflictes a través del diàleg i la mediació.
5. L'educació en la responsabilitat individual, en el mèrit i l'esforç personal i en la confiança en ells mateixos.
6. El treball ben fet combinat amb l'autoavaluació i el desig de millora contínua.
7. L'alumne com a centre del procés d'ensenyança/aprenentatge.
8. El foment i la promoció de la investigació, l'experimentació i la innovació educativa.
9. La transparència, la participació i la corresponsabilitat en l'organització i la gestió del centre.
10. La integració en la vida ciutadana del Grau.
11. La pluralitat ideològica, sobretot en els seus vessants polític i religiós. Això significa respecte i tolerància envers les creences i les idees dels altres.
12. La qualitat de l'ensenyament no està determinada tan sols pels continguts científics o acadèmics, sinò per la qualitat emocional i humana i la formació en la responsabilitat social i la integració en la comunitat d'uns alumnes que haurien d'obtenir les eines per arribar a formar part com a membres útils i responsables de la societat.
13. La vida en valencià, l'ús i la promoció de la nostra llengua, alhora que el coneixement, respecte i valoració de les altres cultures. El valencià és la llengua d'instrucció-aprenentatge i de comunicació, per la qual cosa adequem tots els mitjans i recursos perquè el valencià sigui la llengua de comunicació al centre.

2

LES FINALITATS I LES INTENCIONS EDUCATIVES

1. La recerca de la qualitat de l'educació per a tot l'alumnat, independentment de les seues condicions i circumstàncies, que permeta el ple desenvolupament de la personalitat i de les capacitats de cadascú.
2. L'atenció a la diversitat que permeta compensar deficiències socials, econòmiques, lingüístiques o d'una altra índole.
3. Serà preocupació fonamental de l'equip directiu en la seua responsabilitat d'organització, del Consell Escolar en la de supervisió i acceptació de matrícula i de tot el professorat en el seu exercici professional promoure les condicions escaients i eliminar els obstacles per tal que el dret a l'educació siga exercit en condicions de llibertat, igualtat i no discriminació per tots els alumnes, així com vetlar per la especial atenció als desfavorits. En quant a l'admissió d'alumnes no hem d'admetre cap altra discriminació que la d'afavorir l'alumnat domiciliat al Grau.
4. L'educació en el respecte dels drets i llibertats fonamentals, en la igualtat de drets i oportunitats i en la igualtat real de tracte i no discriminació entre homes i dones.
5. Formar l'alumnat en l'exercici de la tolerància i de la llibertat, dintre dels principis democràtics de convivència.
6. Formar l'alumnat amb esperit crític i reflexiu enfront de les situacions noves o habituals, que li permetan desenvolupar plenament la seua personalitat i les seues capacitats d'aprenentatge.
7. Potenciar l'actitud ecològica dels alumnes perquè sigan ciutadans conscients de la necessitat de conservar, defensar i millorar el seu medi natural com a element bàsic de la qualitat de vida.
8. Formar l'alumnat en la consciència de la necessitat del respecte a les persones i els bens tant propis i comuns com dels altres.
9. La transmissió i posada en pràctica de valors que afavorisquen la llibertat personal, la responsabilitat, la ciutadania democràtica, la solidaritat, la tolerància, la igualtat, el respecte i la justícia, así como que ayuden a superar qualsevol tipus de discriminació.
10. La orientació educativa i professional dels estudiants, com un mitjà necessari per a l'assoliment d'una formació personalitzada, que propicie una educació integral en coneiximents, destreses i valors.

11. L'esforç individual i la motivació de l'alumnat.
12. La participació de la comunitat educativa en l'organització, govern i funcionament de l'IES.
13. L'educació per a la prevenció de conflictes i per a la resolució pacífica dels mateixos, així com la no violència en tots els àmbits de la vida personal, familiar i social.
14. La formació per a la pau, el respecte als drets humans, la vida en comú, la cohesió social, la cooperació i solidaritat entre els pobles així com l'adquisició de valors que propicien el respecte cap als éssers vius i el medi ambient, en particular al valor dels espais forestals i el desenvolupament sostenible.
15. El desenvolupament de la capacitat dels alumnes per a regular el seu propi aprenentatge, l'autoconfiança en les seues aptituds i coneixements, així com per a desenvolupar la creativitat, la iniciativa personal i l'esperit emprenedor.
16. L'adquisició d'hàbits intel·lectuals i tècniques de treball, de coneixements científics, tècnics, humanístics, històrics i artístics, així com el desenvolupament d'hàbits saludables, l'exercici físic i l'esport.
17. La capacitació per a la comunicació en les dues llengües oficials, i en una o més llengües estrangeres.
18. Valorar i potenciar la creativitat dels alumnes i fomentar una actitud oberta a les manifestacions artístiques i culturals, independentment de les opcions personals preses.
19. La preparació per a l'exercici de la ciutadania i per a la participació activa en la vida econòmica, social i cultural, amb una actitud crítica i responsable i amb capacitat d'adaptació a les situacions canviants de la societat del coneixement.
20. La formació de persones amb esperit crític i reflexiu, és a dir, amb capacitat de raonar lògica i analíticament, tot superant prejudicis i preconcepcions davant de situacions noves o habituals.
21. La transmissió crítica dels mecanismes i valors que regeixen el funcionament de la societat democràtica, especialment els referents a drets i deures dels ciutadans, que permetan adoptar actituds personals i solidàries d'acord amb aquests i participar activament en la vida social i cultural del seu entorn.
22. Que els alumnes tinguen una imatge ajustada d'elles mateixes, de les seves característiques i possibilitats, i que porten a terme les activitats de manera autònoma, valorant l'esforç i la superació de les dificultats.

23. La col·laboració amb l'Administració educativa i la corporació local. Volem fer del nostre centre un lloc d'encontre social i de difusió cultural, per a la qual cosa establirem relacions amb les institucions i amb associacions ciutadanes arrelades al nostre entorn, sempre en la mesura de les nostres possibilitats, i sempre que fer-ho no impliqui oblidar parcialment o total els principis anteriors, ni perjudique el desenvolupament normal de les nostres activitats educatives.

24. Tots els estaments del centre posaran el major interès en difondre la nostra oferta educativa entre tots els joves dels diferents àmbits als que arriben els trams educatius que aquí s'imparteixen.

3

ENSENYAMENTS I PROGRAMES OFERTS

D'acord amb la Llei Orgànica 8/1985, de 3 de juliol, reguladora del Dret a la Educació, la Llei Orgànica d'Educació, el Reglament Orgànic i Funcional dels instituts d'educació secundària (DECRET 234/1997, de 2 de setembre, del Govern Valencià), i a l'ORDE de 15 de setembre de 2003 (DOGV 7/X/2003), de la Conselleria de Cultura, Educació i Esport, impartim les ensenyances següents:

Educació Secundària Obligatòria

Batxillerats

- Batxillerat d'Humanitats i Ciències Socials
- Batxillerat de Ciències i Tecnologia

Formació Professional

- Cicles de Grau Superior:
  - ✓ Tècnic Superior en So
  - ✓ Tècnic Superior en Imatge
  - ✓ Tècnic Superior en Animació Sociocultural
  - ✓ Tècnic Superior en Educació Infantil
- Cicles de Grau Mitjà:
  - ✓ Tècnic en Laboratori d'Imatge
  - ✓ Tècnic en Atenció Sociosanitària.

Programa de Qualificació Professional Inicial

- Neteja de superfícies i locals

A més a més, l'institut participa als programes institucionals següents i es manté obert a la participació en quants puguin ser d'interés per a l'alumnat i professorat.

Programes del Ministeri d'Educació, Política Social i Esports i de la Conselleria de Cultura, Educació i Esport:

- Programa d'Acollida al Sistema Educatiu

Programes de la Conselleria de Cultura, Educació i Esport:

- Programa d'Educació Compensatòria

Programes de l'Ajuntament de Gandia:

- Programa Xarxa d'estàncies formatives a l'estranger
- Presència al centre d'una educadora social

Programes del Cefire de Gandia:

- Programes de formació en centres i altres programes de formació del professorat.

A l'efecte de la realització de les proves d'accés a la Universitat, aquest centre s'adscriu a la Universitat Politècnica de València.

El centre imparteix els programes d'educació bilingüe: Programa d'Ensenyament en Valencià (PEV) i el Programa d'Incorporació Progressiva (PIP).

Els alumnes del col·legi públic Joan XXIII i del C P Les Foies estan adscrits al nostre centre per a cursar l'ESO.

4

LÍNIA METODOLÒGICA

a) El procés d'aprenentatge i d'ensenyament es centrarà en la persona de l'alumne/a, en les seues capacitats i qualitats, en les seues formes de fer i d'aprendre i en les seues necessitats. Tractarem d'oferir-li una formació integral, orientada a la vida i funcional, partint de continguts i procediments per a l'aprenentatge, normes i hàbits per a la socialització, i actituds i valors positius tant en relació als altres, com en relació amb ell/a mateix/a. Serà un tret fonamental en el procés d'ensenyament-aprenentatge l'estudi de les diverses àrees a partir de la realitat més propera i la relació dels continguts amb el món del treball i de la vida activa.

b) El professorat, com a element actiu de transmissió i de mediació educativa i cultural, vetllarà per adaptar constantment la seua feina a allò que aconsellen les bases psicopedagògiques, epistemològiques i sociològiques del procés d'ensenyament-aprenentatge. L'avaluació formativa, i no només sumativa, serà l'element clau de valoració del treball durant el procés d'ensenyament-aprenentatge (que implica l'alumnat i el professorat), i d'investigació sobre la millora de la qualitat de l'ensenyament.

c) Pretenem que l'esmentat procés, amb tot el rigor i la complexitat que comporta, esdevenga amb el temps una tasca motivadora per a tots els membres de la comunitat escolar, i, per això, caldrà fer del centre un lloc de treball amb un clima relacional amable i distès, on no es distorsione, però, l'ambient imprescindible per al treball acurat.

d) Es valorarà l'esforç personal i l'esperit de superació. Es fomentarà la disciplina com una de les bases imprescindibles de l'hàbit de feina i també com un dels pilars de la convivència dins el centre.

e) Les tasques escolars s'adaptaran a les possibilitats i interessos dels xiquets i les xiquetes. El professorat reforçarà la actitud positiva dels alumnes davant l'èxit o fracàs. Igualment afinarà el seu grau d'exigència (tots iguals o segons les possibilitats)

f) La formació de l'alumnat estarà guiada pel pluralisme i els valors democràtics així com per la voluntat de no adoctrinament ideològic i el rebuig de tota mena d'autoritarisme

g) Els principis d'una educació no sexista seran centrals en l'agrupament dels alumnes i de les alumnes (classes, grups, de treball, etc.), en l'ús acurat d'un llenguatge no sexista, en l'elecció de materials curriculars, en

l'adjudicació de tasques escolars i extraescolars i en la lluita contra els estereotips sexistes i en la revaloració del paper de la dona en l'activitat social, a l'hora de tractar totes les matèries del currículum.

h) L'arrelament al medi es perseguirà en l'anàlisi de l'entorn físic i social a través de les diverses àrees, de la participació del centre en les activitats culturals de la comunitat, en la implicació i compromís amb els problemes de la comunitat i en el compromís en el procés de normalització lingüística i cultural.

i) La valoració del valencià i de la cultura valenciana es projectarà en la comunicació interpersonal dins del centre, en la documentació administrativa i pedagògica, en la vida quotidiana del centre: retolació, menús, convocatòries, taulers d'anuncis, avisos, i en les relacions amb l'exterior (pares, administració autonòmica i municipals, altres)

j) L'institut Veles e Vents insistirà en l'elaboració de Projectes Curriculars singulars i adaptats a les necessitats, interessos i possibilitats, en dissenyar projectes d'innovació que acoblen el funcionament del centre als avanços pedagògics més recents i als canvis produïts en la societat i en el plantejament d'estructures organitzatives, creatives i funcionals capaces de portar a terme els projectes proposats.

k) La projecció cap al futur comportarà la incorporació de les noves tecnologies a la tasca pedagògica, el tractament actualitzat de l'àmbit social, científic i tecnològic, l'alfabetització en els llenguatges preponderants a la fi del segle XX i l'eixamplament del món possible que el xiquet pot dominar: aprenentatge d'idiomes, intercanvis, viatges, etc.

l) Afavorirem una concepció de la formació permanent (intel·lectual i professional) com una exigència indefugible del mercat laboral i acadèmic en les noves condicions d'acceleració científica i tecnològica.

m) El tractament de la desigualtat i de la marginació ha de portar a la integració plena dels alumnes amb necessitats educatives especials, al tractament de les dificultats d'aprenentatge en alumnes provinents de medis desfavorits des del punt de vista econòmic i cultural, a la incorporació i integració en el centre de les minories ètniques i dels grups marginals i a un adequat tractament dels superdotats.

n) Hem de prestar atenció especial al fenomen, en augment els darrers anys, de l'absentisme escolar.

5

L'ORGANITZACIÓ DEL CENTRE

6

L'ATENCIÓ A LA DIVERSITAT

7

REGLAMENT D'ACTIVITATS COMPLEMENTÀRIES I EXTRAESCOLARS

8

PROJECTE LINGÜÍSTIC DE CENTRE

9

REGLAMENT DE RÈGIM INTERN

10

ELABORACIÓ, APROVACIÓ I MODIFICACIÓ DEL PEC